

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/72/2021
Identifikačné číslo spisu: 3118203953
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3118203953.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: M.B.A. Financie s.r.o., so sídlom Gusevova 1415/6, Bratislava - mestská časť Ružinov 821 09, IČO: 36 754 404 zastúpený: M.B.A. LEGAL advokátní kancelár s.r.o., so sídlom Opletalova 1603/57, 110 00 Praha, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky: M.B.A. LEGAL advokátní kancelár s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Grösslingová 5, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 09, IČO: 04 329 724 , proti žalovanému: V. F., nar. X.X.XXXX, bytom Š. XXXX/XX, J. S. J. I. XXX XX, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., so sídlom Piaristická 46/276, Trenčín 911 40, IČO: 36 837 857, o zaplatenie 80.287,65 eur, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36CbZm/7/2018, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16CoZm/9/2019-198 zo dňa 23. februára 2021, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 17. mája 2019, č. k. 36CbZm/7/2018-100 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 80.287,65 eur so 6 % ročným úrokom od 9.12.2015 do zaplatenia a zmenkovú odmenu v sume 267,62 eur. Súčasne žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu 100 % trov konania.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že pôvodný žalobca (Československá obchodná banka, a.s.) sa žalobou pôvodne voči žalovanému v 1. rade spoločnosti BEIGE s.r.o., IČO: 47 541 385 a žalovanému v 2. rade V. F. domáhal zaplatenia žalovanej sumy s príslušenstvom. Uviedol, že dňa 4.12.2013 uzatvoril pôvodný žalobca s právnym predchodcom žalovaného v 1. rade (spoločnosťou Well Trade, s.r.o., IČO: 45 882 801) Zmluvu o kontokorentnom úvere č. 6301109P1, na základe ktorej boli dlžníkom poskytnuté peňažné prostriedky formou kontokorentného úveru do výšky úverového limitu 70.000,- eur. Na účely zabezpečenia všetkých nárokov z úverovej zmluvy dlžník dňa 4.12.2013 vystavil

na rad banky blankozmenku, ktorá v dobe jej vystavenia nebola vyplnená v údají zmenkovej sumy a dátume splatnosti. Vystaviteľ spoločne s avalistom (žalovaným V. F.) udelil v čl. II ods. 2 Dohody o vyplňovacom zmenkovom práve č. 6301109P1 zo dňa 4.12.2013 (ďalej aj ako „Dohoda“ v príslušnom gramatickom tvare) banke právo doplniť blankozmenku v chýbajúcich údajoch, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. II ods. 1 Dohody. Pre neplnenie zmluvných podmienok došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti predmetného úveru, a preto banka v súlade s Dohodou o vyplňovacom zmenkovom práve č. 6301109P1 riadne a včas vyplnila chýbajúce údaje v blankozmenke, a to zmenkovú sumu 80.287,65 eur a dátum splatnosti zmenky 8.12.2015. Zmenková suma žalobcovi uhradená nebola.

3. Súd prvej inštancie po právnej stránke vec posúdil v súlade s ustanoveniami Dohody o vyplňovacom zmenkovom práve, konkrétne čl. I bod 1 a 3, čl. II bod 1 a 2, ako i v súlade s § 75, § 77 ods. 1, § 10, § 17, § 48 ods. 1 bod 2 zákona č. 191/1950 Z. z., § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka, § 5a ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z., a žalovaného zaviazal k úhrade žalovanej sumy. Súčasne súd prvej inštancie poukázal na to, že nebol preukázaný spotrebiteľský charakter záväzku žalovaného V. F. zo žalovanej zmenky, ani Dohody o vyplňovacom zmenkovom práve č. 6301109P1 zo dňa 4.12.2013. I keď žalovaný podpísal predmetnú zmenku a Dohodu v právnom postavení zmenkového ručiteľa ako fyzická osoba, z výpisu spoločnosti Well Trade, s.r.o., z obchodného registra z času vystavenia zmenky (4.12.2013) a uzavretia označenej Dohody, bolo zrejmé, že žalovaný bol v predmetnom čase konateľom vystaviteľa zmenky, pričom žalovaná zmenka bola vystavená a Dohoda uzavretá v rámci podnikateľskej činnosti spoločnosti Well Trade, s.r.o., a to konkrétne na zabezpečenie záväzku vzniknutého z jej podnikateľskej činnosti. Účelom vystavenia a avalovania žalovanej zmenky a uzavretia Dohody o vyplňovacom zmenkovom práve teda nebolo uspokojenie vlastných, súkromných potrieb žalovaného. Žalovaný teda nepodpísal zmenku a Dohodu v právnom postavení spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie tak nezistil rozpor žalovanej zmenky a Dohody s § 5a ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z., ani so Smernicou Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a teda z toho dôvodu ani neplatnosť žalovanej zmenky v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

4. Ďalej súd prvej inštancie nezistil ani dôvod neplatnosti Dohody o vyplňovacom zmenkovom práve č. 6301109P1 v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre žalovaným namietanú neurčitosť čl. II bod 2 Dohody. Podľa názoru súdu, čl. II bod 2 Dohody bol určitý, pričom nadväzoval na čl. I označenej Dohody, z ktorého bodu 1 bolo zrejmé, že žalovaná zmenka bola vystavená na zabezpečenie všetkých nárokov banky zo záväzkového vzťahu vzniknutého medzi bankou a vystaviteľom zmenky na základe Zmluvy o kontokorentnom úvere č. 6301109P1 alebo v priamej súvislosti s označenou úverovou zmluvou. V zmysle Dohody mala banka právo vyplniť v údají zmenkovej sumy čiastku, ktorá bude zodpovedať hodnote pohľadávky banky zabezpečenej blankozmenkou, vrátane jej príslušenstva a sankčných a zodpovednostných nárokov, vzniknutých na základe Zmluvy. Nebolo preukázané, že by žalobca vyplnil žalovanú zmenku v rozpore s Dohodou, ani že by bol dátum splatnosti žalovanej zmenky vyplnený v rozpore s Dohodou. Tiež nebola preukázaná opodstatnenosť tvrdenia žalovaného o tom, že nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť, a ani skontrolovať výšku čiastky, ktorú žalobca doplnil ako zmenkovú sumu. Bolo však potrebné vziať na zreteľ, že žalovaný bol konateľom spoločnosti Well Trade, s.r.o., a disponoval zmluvami a účtovnou dokumentáciou týkajúcou sa úveru a zmenky a v spore nebol preukázaný žiadny objektívny dôvod, ktorý by mu bránil odkontrolovať si záväzok voči banke. Pôvodný žalobca v spore predložil výpis z vnútrobankového systému k predmetnému úveru, ktorým preukázal výšku zmenkovej sumy. Žalovaný nepreukázal nesprávnosť zmenkovej sumy. Súd podotkol, že žalovaná zmenka bola splatná 8.12.2015, pričom dňa 19.6.2015 zanikla spoločnosť Well Trade, s.r.o., čo podľa zmluvy bol dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Okrem toho, z Poslednej výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 27.3.2015 a Oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 16.7.2015 bolo zrejmé, že dlžník bol s plnením peňažného záväzku z úverovej zmluvy v omeškaní, čo tiež predstavovalo zmluvne dohodnutý dôvod pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru.

5. Na pojednávaní dňa 17.5.2019 právny zástupca žalovaného navrhol výsluch žalovaného k okolnostiam platnosti zmenky a predmetnej Dohody. Súd prvej inštancie uvedený dôkaz nevykonal, nakoľko v spore nebol preukázaný spotrebiteľský charakter žalovanej zmenky, ani uvedenej Dohody, a

tiež z obsahu Dohody mal za preukázanú jej určitosť. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v predmetnom čase konateľom vystaviteľa žalovanej zmenky, toto jeho postavenie nezáviselo od jeho výpovede v spore. Súd podotkol, že žalovaný túto skutočnosť v spore nerozporoval. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „C. s. p.“) a žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech priznal proti žalovanému náhradu 100 % trov konania.

6. Uznesením č. k. 16CoZm/9/2019-187 zo dňa 21. októbra 2020 Krajský súd v Trenčíne návrhu pôvodného žalobcu, aby do konania na jeho miesto vstúpil ako žalobca spoločnosť M.B.A. Financie s.r.o., so sídlom Gusevova 1415/6, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 754 404, vyhovel a v konaní pokračoval v postavení žalobcu so spoločnosťou M.B.A. Financie s.r.o., so sídlom Gusevova 1415/6, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 754 404.

7. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj ako „odvolací súd“) rozsudkom z 23. februára 2021, sp. zn. 16CoZm/9/2019 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1 C. s. p., a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

8. Odvolací súd uviedol, že žalovaný namietal odvolacie dôvody spočívajúce v nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktorým znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; v tom, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) C. s. p.). Dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nebolo dôvodné. Mal za to, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie a v napadnutom rozsudku sa riadne vysporiadal so skutkovou a právnou argumentáciou strán sporu. Súčasne uviedol, že písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 až 4 C. s. p., preto bola nedôvodná odvolacia argumentácia žalovaného ohľadne nedostatku odôvodnenia. Vo vzťahu k námietke žalovaného týkajúcej sa jeho právneho postavenia ako spotrebiteľa v právnom vzťahu so žalobcom, odvolací súd poukázal na zistený skutkový stav a po preskúmaní veci skonštatoval, že súd prvej inštancie podrobil prieskumu otázku povahy právneho vzťahu pôvodného žalobcu a žalovaného a správne dospel k záveru, že v spore spotrebiteľský charakter záväzku žalovaného zo zmenky, ani z Dohody, nebol daný. Bolo pravdou, že žalovaný podpísal zmenku a Dohodu ako avalista v postavení fyzickej osoby, to však nezakladalo spotrebiteľskú povahu daného právneho vzťahu. Žalovaný bol v predmetnom čase konateľom vystaviteľa zmenky, pričom žalovaná zmenka bola vystavená a Dohoda uzavretá v rámci podnikateľskej činnosti vystaviteľa a to na zabezpečenie záväzku vzniknutého z podnikateľskej činnosti. Nešlo o uspokojenie vlastných, súkromných potrieb žalovaného ako spotrebiteľa. V tomto smere odvolací súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované v Zbierke pod č. R 18/2017, podľa ktorého fyzická osoba, ktorá ako konateľka a spoločníčka má úzke väzby k obchodnej spoločnosti, sa nepovažuje za spotrebiteľku v ručiteľskom vzťahu, v ktorom zabezpečuje záväzok tejto obchodnej spoločnosti zaplatiť kúpnu cenu z kúpnej zmluvy medzi podnikateľmi. Záver súdu, že žalovaný nepodpísal žalovanú zmenku a predmetnú Dohodu v právnom postavení spotrebiteľa v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, bol správny.

9. Odvolací súd k námietke žalovaného, že oznámenie o zosplatnení kontokorentného úveru sa nikdy nedostalo do jeho dispozičnej sféry uviedol, že z Dohody nevyplývala povinnosť banky informovať žalovaného ako avalistu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti kontokorentného úveru poskytnutého veriteľom vystaviteľovi zmenky. Bolo zrejmé, že pôvodne žalovaný v 1. rade, spoločnosť Well Trade, s.r.o., a žalovaný v 2. rade, V. F.Ž., boli informovaní o zosplatnení úveru. Súčasne správne súd prvej inštancie podotkol, že žalovaný ako konateľ vystaviteľa disponoval zmluvnou i účtovnou dokumentáciou spoločnosti. K tvrdeniam žalovaného, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz jeho výsluchom, odvolací súd poukázal na § 185 ods. 1 C. s. p., z ktorého vyplývalo, že súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy. Súd rozhodne, či navrhnutý dôkaz vykoná. V danom prípade súd prvej inštancie nevykonal dôkaz navrhnutý žalovaným, pričom súčasne zdôvodnil, prečo tak neurobil, preto uvedená odvolacia námietka neobstála. Otázka spotrebiteľského charakteru právneho vzťahu strán a otázka

platnosti zmenky či Dohody boli právnymi otázkami, na ktorých riešenie bol výlučne oprávnený súd. Odvolací súd súčasne zistil, že strany boli predvolané na pojednávanie na deň 13.2.2019, pričom žalovaný sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu ospravedlnil a požiadal o odročenie z dôležitého dôvodu - PN žalovaného. Súd žiadosti vyhovel a opäť predvolal strany na termín 13.3.2019, ktorý termín zo strany súdu bol zrušený a nariadený nový termín 17.5.2019, kde vec prejednal a rozhodol. Žalovaný opäť ospravedlnil svoje neúčast' a to z dôvodu pracovnej vyťaženia, avšak o odročenie pojednávania priamo nežiadal. Z uvedeného tak bolo zrejmé, že žalovaný bol riadne a včas predvolaný a pojednávania sa nezúčastnil zo subjektívnych dôvodov, bez osvedčenia relevantného vážneho dôvodu svojej neúčasti. Žalovanému nič nebránilo sa pojednávania zúčastniť, k čomu súd zabezpečil procesné podmienky. Súd prvej inštancie tak postupoval správne. Odvolací súd o trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C. s. p., a úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. Rozsudok odvolacieho súdu napadol včas dovolaním žalovaný (ďalej aj ako „dovolateľ“) a to z dôvodu podľa § 420 písm. f) C. s. p., teda že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal na to, že právo na spravodlivý proces sa skladá z viacerých čiastkových práv, ktoré zahŕňajú aj právo byť vypočutý a vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam. Tvrdil, že uvedené právo bolo postupom odvolacieho súdu porušené a v konaní došlo k závažným procesným pochybeniam odvolacieho súdu, preto bolo napadnuté rozhodnutie nezákonné a nespravodlivé. Dovolateľ tvrdil, že mu odvolací súd odoprel právo byť vypočutý a možnosť sa vyjadriť k relevantným dôkazom. Aj napriek opakovaným návrhom na výsluch žalovaného v spore súd prvej inštancie uvedený dôkaz nevykonal. Dovolateľ mal za to, že jeho výsluch bol v konaní nevyhnutný, nakoľko by uviedol všetky podstatné skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na jeho posúdenie ako spotrebiteľa, a preto súd zásadne pochybil. Tiež namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa nesprávne vysporiadal s relevantnými skutočnosťami. Dovolateľ mal za to, že napadnuté rozhodnutie neposkytlo dostatočné odpovede na ním nastolené otázky a jeho tvrdeniami sa zaoberalo iba povrchno. Tvrdil, že bol v postavení spotrebiteľa ako to definuje § 52 Občianskeho zákonníka, a preto bolo potrebné na daný vzťah aplikovať ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv. Dohodu o vyplňovacom zmenkovom práve považoval za v rozpore s ustanovením Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ako i ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a preto bola podľa dovolateľa absolútne neplatná. Súčasne bola uvedená Dohoda neurčitá a preto bola absolútnym neplatným právnym úkonom. Tvrdil, že žalobcovi nevzniklo právo doplniť zmenku v chýbajúcich údajoch, nakoľko nebolo preukázané, či boli splnené podmienky pre jej vyplnenie. Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Súčasne navrhol odklad vykonateľnosti rozhodnutia podľa § 444 ods. 1 C. s. p.

11. K dovolaniu žalovaného sa žalobca vyjadril, pričom uviedol, že sa stotožňuje s odôvodnením dovolaním napadnutého rozhodnutia. Mal za to, že zdôvodnenie prečo nedošlo k výsluchu k žalovaného, bolo jasné a zrozumiteľné. Žalovaný mal možnosť zúčastniť sa pojednávania, čo však nevyužil. Argument žalovaného, že sa pojednávania dňa 17.5.2019 nezúčastnil z dôvodu pracovnej vyťaženia bol podľa žalobcu v rozpore s dôkazmi ktoré predložil, keď bolo zrejmé, že v spoločnosti Net Trade Slovakia s.r.o., pracuje na kratší pracovný čas. Žalobca považoval tvrdenie žalovaného, že zmenku podpísal ako fyzická osoba mimo podnikateľskej činnosti, za v rozpore s platnou legislatívou, pritom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 18/2017. Bolo evidentné, že žalovaný v čase vystavenia zmenky vystupoval ako konateľ spoločnosti vystaviteľa zmenky. Bolo zrejmé, že úver bol poskytnutý obchodnej spoločnosti na účely podnikania, preto nebol daný spotrebiteľský charakter záväzku. Z uvedeného dôvodu tak Dohoda nebola v rozpore so Smernicou 93/13/EHS. Žalobca mal ďalej za to, že oznámenie o vyplnení blankozmenky spĺňalo zákonné náležitosti. Navrhol, aby dovolací súd zamietol dovolanie ako nedôvodné.

12. Dovolateľ sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), skúmal prípustnosť a dôvodnosť dovolania (§ 443 C. s. p.).

14. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

15. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

16. Podľa § 440 C. s. p., dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

17. Podľa § 447 písm. c) C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

18. V predmetnej veci rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom tak, že žalobe žalobcu vyhovel. Odvolací súd na základe odvolania žalovaného napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Dovolaním napadnuté rozhodnutie má teda charakter rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

19. Nakoľko je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, skúmal prípustnosť dovolania podľa dovolateľom namietaného dôvodu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. Dovolateľ namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhnutý dôkaz a vo vzťahu k otázke platnosti zmenky tvrdil, že v danom prípade išlo o spotrebiteľský vzťah a súd prvej inštancie ako i odvolací súd uvedený vzťah posúdili nesprávne.

20. Pojem „právo na spravodlivý proces“ podľa ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p., nahradil doterajší pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“ podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu podľa ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p., sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov.

21. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f) C. s. p., zakladá prípustnosť a zároveň aj dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa chápe nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnemu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou SR. Pod pojmom „procesný postup“ (čo vyplýva aj z doteraz platnej konštantnej judikatúry k § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p., a judikatúry ÚS SR) sa rozumie faktická (ne)činnosť súdu znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných práv, resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore, predchádzajúca vydaniu súdneho rozhodnutia, avšak nie samotné rozhodnutie súdu vo veci a ani jeho odôvodnenie, funkciou ktorého je vysvetliť podstatné dôvody, so zreteľom na ktoré súd vo veci rozhodol.

22. Argumentácia dovolateľa vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) C. s. p., smeruje k tomu, že odvolací súd nevykonal dôkaz výsluchom žalovaného, hoci uvedený dôkaz považoval žalovaný za podstatný pre posúdenie právneho vzťahu medzi stranami sporu.

K uvedenému dovolací súd uvádza, že podľa § 185 ods. 1 C. s. p., súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Vzhľadom k uvedenému tak súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy a ich výber je výlučne na úvahe súdu. Musí však dbať na to, aby nevytláčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdený účastníkom konania. S ohľadom na uvedené sa dovolací súd stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie ako i odvolacieho súdu vo vzťahu k nevykonaniu výsluchu žalovaného, nakoľko ani jeho výpoveď nebola spôsobilá ovplyvniť skutočnosť, že v danom prípade nešlo o spotrebiteľský vzťah. Navyac dovolací súd poukazuje na to, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie ako i odvolacieho súdu jasne a zrozumiteľne vyplýva, prečo súd navrhnutý dôkaz nevykonával. Pritom nejde o nesprávny procesný postup, ak súd nevykonaná dôkaz navrhnutý stranou, ak súčasne zreteľne zdôvodní, prečo tak neurobil. Pokiaľ dovolateľ súdom vytýka niektoré nedostatky v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, prípadne nesprávnosť hodnotenia výsledkov dokazovania, už podľa predchádzajúcej právnej úpravy nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a zakladajúcim prípustnosť dovolania) nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Nová právna úprava na podstate uvedeného nič nezmenila.

23. Dovolateľom tvrdená vada spočívajúca v nevykonaní ním navrhnutého dôkazu mala súvis s procesom zisťovania skutkového stavu súdmi nižšej inštancie, pričom v zmysle ustanovenia § 442 C. s. p., je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd a sám dokazovanie nevykonáva, z čoho vyplýva, že skutkový stav veci zistený odvolacím súdom nepodlieha prieskumu v dovolacom konaní. V dovolacom konaní preto dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, pretože nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu), nakoľko v dovolacom konaní je dokazovanie vylúčené. Dovoláním sa preto nemožno domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie a ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

24. Pod tzv. zmätočnosťou vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p., je možné podradiť aj námietku žalovaného, týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia dovoláním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. S uvedenou námietkou dovolateľa sa dovolací súd nestotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu, odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je dostatočne jasné a zrozumiteľné. Zároveň sa odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými odvolacími dôvodmi uplatnenými žalovaným v odvolaní. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska proti Švajčiarsku, rozhodnutie EŠLP z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B). Podľa stabilizovanej judikatúry ÚS SR odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú námietku, pripomienku či poznámku strany sporu, ktorá ju nastolila. Postačujúce je, aby reagovalo na podstatné a relevantné argumenty účastníka konania a aby mu dalo jasnú odpoveď na riešenie konkrétneho právneho problému, resp. ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa odpoveď práve na tento argument (II. ÚS 410/06). V posudzovanom prípade odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu - podľa názoru odvolacieho súdu - nie je nedostatočné, arbitrárne, resp. nepreskúmateľné, pretože spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia.

25. Podľa názoru odvolacieho súdu procesný postup odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie prebiehal v zmysle právnej úpravy Civilného sporového poriadku a umožňoval dovolateľovi (žalovanému) zúčastniť sa na úkonoch prvoinštančného a odvolacieho súdu. Skutočnosť, že dovolateľ sa nestotožňuje s právnym názorom všeobecného súdu nemôže viesť k záveru o nedostatočnom odôvodnení, arbitrárnosti alebo nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu. Postupom odvolacieho súdu nebolo žalovanému znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by to malo za následok porušenie práva na spravodlivý proces. Dovolací súd poukazuje aj na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia NS SR č. 2/2016 z 3. decembra 2015, z ktorého

vyplýva, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b) O. s. p., pričom len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje ani zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p. (odňatie možnosti konať pred súdom). Jedná sa o výnimočné prípady, kedy ide o také nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré neobsahuje ani len zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, čo vykazuje znaky až vady „najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém alebo vady zásadnej, hrubej a podstatnej“. O takýto prípad však v preskúmvanej veci nejde, pretože tak, ako je už vyššie konštatované, skutkové a právne závery obsiahnuté v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré spolu s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie tvoria jeden celok) nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR. Za porušenie základného práva zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj článkom 6 Dohovoru v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil rozhodnutie podľa predstáv žalovaného. Vyššie citované zjednocujúce stanovisko NS SR je aktuálne aj po 1.07.2016, kedy nadobudol účinnosť nový Civilný sporový poriadok, pretože zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, obsiahnuté v novom Civilnom sporovom poriadku, sa nedotkli podstaty a zmyslu tohto stanoviska. Podľa názoru dovolacieho súdu, postupom odvolacieho súdu nedošlo k dovolateľom tvrdenej vade zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p., vada ktorá by zakladala porušenie práva žalovaných na spravodlivý súdny proces (a tým aj prípustnosť dovolania) tak, ako to má na mysli citované ustanovenie C. s. p.

26. K dovolacej argumentácii týkajúcej sa nesprávneho právneho posúdenia vzťahu pôvodného žalobcu a žalovaného z titulu zmluvy o kontokorentnom úvere dovolací súd uvádza, že už podľa predchádzajúcej úpravy dospel dovolací súd k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

27. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

28. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu nie je po 1. júli 2016 žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť niektorej strany civilného sporového konania uskutočňovať jej patriace procesné oprávnenia. Nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) C. s. p.

29. S poukazom na to, že prípustnosť dovolania žalovaného nie je daná podľa ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p., dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c) C. s. p. Keďže dovolanie bolo odmietnuté, dovolací súd nerozhodoval o návrhu dovolateľa na odklad vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 C. s. p.

30. V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 % (§ 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 453 ods. 1 C. s. p.).

31. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.